

BIURO
RZECZNIKA PRAW OBYWATELSKICH

Zespół Prawa Konstytucyjnego,
Międzynarodowego i Europejskiego

Warszawa, 03/07/2017

VII.053.1.2017.AJK

Ministerstwo Sprawiedliwości
Al. Ujazdowskie 11
00-950 Warszawa

Szanowni Państwo,

z upoważnienia Rzecznika Praw Obywatelskich, na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z 11 lipca 2014 r. o petycjach (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1123 ze zm.) przesyłam według właściwości petycję Państwa dotyczącą wyjaśnienia i ustalenia braku spełnienia przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w podstaw do wpisu na listę komorników sądowych na czas obowiązywania ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.). Jednocześnie proszę o powiadomienie Rzecznika o sposobie rozpatrzenia petycji.

Z poważaniem

Do wiadomości:

Państwo

DYREKTOR ZESPOŁU
Miroslaw Wróblewski

BIURO RZECZNIKA
PRAW OBYWATELSKICH

WPL. 2017 -06- 2 0

ZAL. 2... NR. 121.....

RPW/35684/2017 P
Data: 2017-06-20

dnia 14 czerwca 2017 r.

Rzecznik Praw Obywatelskich

Aleja Solidarności 77

00-090 Warszawa

tel: (22) 551-77-00

fax: (22) 827-64-53

Wnioskodawcy wnoszący petycję:

Petycja

Na podstawie art. 63 Konstytucji RP w zw. z art. 2 i art. 4 ustawy z 11 lipca 2014 r. o petycjach (Dz.U. z 2014 r. poz. 1195) wnosimy petycję w przedmiocie prawidłowego wyjaśnienia i ustalenia braku spełnienia przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w

podstaw do wpisu na listę komorników sądowych na czas obowiązywania ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.),

Wskazujemy, iż nie powinien być komornikiem i uzyskać wpis wbrew prawu obowiązującemu na czas składania wniosku o powołanie na stanowisko komornika sądowego.

W tej sprawie mamy orzeczenie WSA, które całkowicie odpowiada stanowi faktycznemu jaki bezprawnie realizował!

1. Podnieść należy, iż był od 2001 r. asesorem komorniczym (cudem?).
2. Następnie wiedząc, iż nowa ustawa o komornikach (weszła w życie od 30.11.1997) i objęła z mocy prawa niniejszego „asesora” występującego w dwóch etatach pracy, a wiedząc, iż nie spełnia wymogu określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3 cyt. ustawy, gdyż nie posiada wyższego wykształcenia prawniczego lub administracyjnego, nie może zostać powołanym na stanowisko komornika sądowego- podjął naukę.
3. Wskazujemy, iż rozpoczął studia licencjackie administracyjne i tak się nieszczęśliwie złożyło dla tegoż asesora komorniczego, iż od grudnia 2007 zmieniła się ustawa o komornikach – wymagając wyłącznie wyższego wykształcenia prawniczego. W 2007 r. nie skończył jeszcze swojej szkoły i gdyby miał już dyplom mgr administracji to wpisałby się na listę komorników sądowych, albowiem posiadał stanowisko asesora komorniczego od 2001 r. (które w naszej ocenie nie odpowiadało rzeczywistości i prawdzie, brak odprowadzanych składek do ZUSu i jak to możliwe, aby mieć jednocześnie dwie prace na pełny etat, gdyż był pracownikiem Spółdzielni PSS, w okresie od 11.08.1997 roku do 31.03.2003 roku). Tym samym jest uzasadniona wątpliwość jak to możliwe, aby będąc pracownikiem etatowym w

przedsiębiorstwie gospodarczym, był jednocześnie asesorem komorniczym, miał czas fizycznie na pogodzenie dwóch ról i wykonanie ich z należytą starannością. Pomijając jednak ten wątek posługiwania się stanowiskiem asesora komorniczego przez wskazać należy, iż bohater uzyskania stanowiska komorniczego kończy studia administracyjne 3.07.2008 r.

Dowód: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 listopada 2001 r. II SA 2026/00

4. Podnieść należy, iż tutaj na nieszczęście tegoż bohatera zmieniła się ustawa o komornikach, po wejściu w życie ustawy takie osoby jak mogły być powołane na stanowisko komornika, ale niezbędne było wykazanie się przez nie posiadaniem wykształcenia o jakim mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3, tylko problem taki, iż od grudnia 2007 r. wymagany był dyplom magistra prawa. Wypisywanie, iż mamy tutaj prawa nabyte, jest nierozsądne i żałosne. Przepisy przejściowe nie pozwalają jednak na dalszą nominację asesora bez spełnienia przez niego przesłanek wymienionych w art. 10 ustawy, a w tym wypadku bez uzupełnienia kwalifikacji, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 3 na czas obowiązywania ustawy.
5. W świetle powyższego należy jasno i kategorycznie stwierdzić, iż nie nabył uprawnień do ubiegania się o stanowisko komornika w warunkach określonych w art. 102 ustawy w październiku 2008 r. będąc mgr administracji.
6. Powyższe wyżej wskazane stwierdzenia w sposób oczywisty dają podstawy do wznowienia postępowania celem podjęcia czynności o skreśleniu z listy komorników sądowych. Działając stosownie do art. 157 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 23 ze zm.) - zwracamy się z prośbą o stwierdzenie nieważności decyzji Ministra Sprawiedliwości powołującej na stanowisko komornika sądowego. Wskazana wyżej decyzja została wydana z rażącym naruszeniem prawa. Rażące naruszenie prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. zachodzi ponieważ treść decyzji pozostaje w wyraźnej i oczywistej sprzeczności z treścią prawa i charakter tego naruszenia powoduje, że owa decyzja nie może być akceptowana jako akt wydany przez organ praworządny państwa. Zachodzi zatem przesłanka z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.

Z tej przyczyny zwracamy się z prośbą o :

- 1) ustalenie braku legalności wpisu na komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w
- 2) zastosowanie art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji wobec poprzez zawieszenie jego w czynnościach komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Organ administracji publicznej przy zaistnieniu sytuacji przewidzianej przepisem art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2006 r. Nr 167, poz. 1191 ze zm.), zobligowany jest wydać decyzję określonej treści, nie kierując się przy tym zarówno innymi względami jak i zasadami współżycia społecznego.

3) podjęcie natychmiast czynności w przedmiocie skreślenia z listy komorników sądowych oraz przeprowadzenie postępowania co do przyczyn wznowienia oraz co do rozstrzygnięcia istoty sprawy.

Takie zachowanie jest żalosne, iż iak można tolerować nepotyzm i korupcję w nabywaniu uprawnień bycia funkcjonariuszem publicznym - komornikiem sądowym mając dowody, iż osoba uzyskała wpis nielegalnie.

Z uwagi na powyższe wnosimy jak na wstępie.

zał.

1. *Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 7 listopada 2001 r. II SA 2026/00*

Powoływanie na stanowisko komornika sądowego

Wyrok
Naczelnego Sądu Administracyjnego
z dnia 7 listopada 2001 r.
II SA 2026/00

Teza

Przepisy przejściowe ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji nie pozwalają na dalszą nominację asesora bez spełnienia przez niego przesłanek wymienionych w art. 10 ustawy.

- *Legalis*
- *Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji, Art. 10, Art. 102*

Numer 77329

Uzasadnienie

Pan Jarosław K. w dniu 28 marca 2000 r. złożył za pośrednictwem Prezesa Sądu Apelacyjnego w Ł. wniosek o powołanie na stanowisko komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. W uzasadnieniu wskazał, iż 23 grudnia 1996 roku zdał egzamin na stanowisko komornika sądowego przed komisją egzaminacyjną przy Sądzie Wojewódzkim w Sieradzu, a w dniu 8 czerwca 1998 r. decyzją Ministra Sprawiedliwości został powołany na asesora komorniczego i jako asesor pracuje od 2 stycznia 1999 r. u komornika sądowego w Ł. 29 września 1999 r. ukończył studia ekonomiczne na Akademii Ekonomicznej w P. Skarżący uważa, że otrzymując nominację na asesora komorniczego, uzyskał jednocześnie możliwość zgodnie z art. 102 uoksie, otrzymania nominacji na komornika sądowego, gdyż jest w stanie w okresie kilku lat uzupełnić wymagane dla komorników wykształcenie wyższe.

Minister Sprawiedliwości decyzją z dnia 12 czerwca 2000 roku odmówił powołania p. J. K. na stanowisko komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w S. W uzasadnieniu wskazał, że zgodnie z przepisem art. 10 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji komornikiem sądowym może być ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru,
- 3) ukończył wyższe studia prawnicze lub administracyjne,
- 4) odbył aplikację komorniczą,
- 5) złożył egzamin komorniczy,
- 6) ukończył 25 lat.

Jarosław K. jak sam we wniosku przyznaje wymogu określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3 nie spełnia, gdyż jest absolwentem Wydziału Zarządzania Akademii Ekonomicznej w P. W dniu 8 czerwca 1998 r. Jarosław K. na podstawie art. 100 cyt. ustawy został powołany na stanowisko asesora komorniczego, gdyż egzamin komorniczy zdał w dniach 16 i 23 grudnia 1996 roku. Przepis powołanego artykułu umożliwia powołanie na stanowiska asesorów komorniczych praktykantów komorniczych, którzy zdali egzamin komorniczy przed dniem wejścia w życie ustawy nawet bez spełnienia przez nich wymogu wykształcenia określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3. Jednakże powołanie na stanowisko komornika sądowego asesora komorniczego powołanego na stanowisko w trybie art. 100 może nastąpić wówczas, gdy w momencie powołania na komornika spełnia przesłanki z art. 10 ust. 1 pkt 3.

Zdaniem Ministra w tym przypadku przepis art. 102 cyt. ustawy o komornikach sądowych i egzekucji nie znajduje zastosowania, gdyż odnosi się on wyłącznie do osób, które w dacie 30 listopada 1997 r. tj. w dniu wejścia w życie tej ustawy były komornikami. Bezspornym jest, że Jarosław K. w tym dniu komornikiem sądowym nie był.

Skoro wnioskodawca nie spełnia wymogu określonego w art. 10 ust. 1 pkt 3 cyt. ustawy, gdyż nie posiada wyższego wykształcenia prawniczego lub administracyjnego, nie może zostać powołanym na stanowisko komornika sądowego.

Po ponownym rozpoznaniu sprawy Minister Sprawiedliwości decyzją z dnia 10 lipca 2000 roku utrzymał w mocy

swoją poprzednią decyzję. W uzasadnieniu podniósł, iż zarzut skarżącego zawarty we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy - a mianowicie - że skoro spełniał wymogi formalne do powołania go na stanowisko komornika sądowego przed dniem wejścia w życie w/w ustawy, to obecnie mając na uwadze treść przepisu art. 102 tejże ustawy może zostać powołany na stanowisko komornika sądowego - należy uznać za nietrafny.

Zdaniem Ministra Sprawiedliwości w stosunku do Jarosława K. nie znajduje zastosowania art. 102 ust. 1, gdyż ta regulacja dotyczy tylko osób, które w dniu wejścia w życie ustawy były komornikami, a odwołujący się tego wymogu nie spełnia.

Błędne jest zatem stanowisko Jarosława K., że zaskarżoną decyzją naruszone zostało jego prawo do ochrony praw już nabytych pod rządami poprzednio obowiązującego systemu prawnego. Jego prawa byłyby naruszone wówczas, gdyby w dacie wejścia w życie ustawy z 29 sierpnia 1997 r. pełnił funkcję komornika, a obecnie odmówiono by mu powołania.

Przepisy przejściowe uregulowały jedynie sytuację osób, które nie spełniając wymogu wykształcenia przewidzianego w art. 10 ust. 1 pkt 3 zdały przed wejściem w życie ustawy egzamin komorniczy. Osoby te, zgodnie z art. 100 mogą zostać powołane na stanowisko asesora komorniczego, co w przypadku Jarosława K. miało miejsce. Jednakże, aby po wejściu w życie ustawy takie osoby mogły być powołane na stanowisko komornika, to niezbędne jest wykazanie się przez nie posiadaniem wykształcenia o jakim mowa w art. 10 ust. 1 pkt 3.

Powyższe stanowisko zgodne jest z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie (m.in. w sprawie II SA 698/98).

Powyższa decyzja ostateczna stała się przedmiotem skargi do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w której skarżący domagał się jej uchylecia. W jej uzasadnieniu podniósł, że posiadał już prawo do zajmowania stanowiska komornika sądowego przed dniem wejścia w życie ustawy i Minister Sprawiedliwości nie mógł mu tego prawa odmówić uznaniową decyzją administracyjną w szczególności jeżeli zwróci się uwagę na przepis art. 102 ust. 1 powołanej ustawy oksie.

W odpowiedzi na skargę organ orzekający wniósł o jej oddalenie, odwołując się do tych samych argumentów faktycznych i prawnych jak w zaskarżonej decyzji.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 33, poz. 882 ze zm.) komornikiem sądowym może być ten kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru,
- 3) ukończył wyższe studia prawnicze lub administracyjne,
- 4) odbył aplikację komorniczą,
- 5) złożył egzamin komorniczy,
- 6) ukończył 25 lat,

W świetle powyższego przepisu bezsporne jest, iż skarżący nie spełnia

przesłanki dotyczącej wykształcenia, nie ma ukończonych tak wyższych studiów prawniczych lub administracyjnych.

Podkreślić należy, iż przepisy przejściowe powołanej ustawy zajęły się między innymi sytuacją kandydatów na stanowiska komorników nie mających ukończonych wyższych studiów prawniczych lub administracyjnych - a jest to zasadnicza zmiana w statusie komornika wprowadzona ustawą z dnia 29 sierpnia 1997 r. polegająca na wprowadzeniu w miejsce wykształcenia "co najmniej w zakresie szkoły średniej" wymogów określonych studiów wyższych. Skarżący został powołany asesorem komorniczym nie w trybie art. 32 a w trybie art. 100 powołanej ustawy, bo przepisy przejściowe pozwoliły na powyższą nominację. Przepisy przejściowe nie pozwalają jednak na dalszą nominację asesora bez spełnienia przez niego przesłanek wymienionych w art. 10 ustawy, a w tym wypadku bez uzupełnienia kwalifikacji, o których mowa w art. 10 ust. 2 pkt 3.

Przepis art. 102 ustawy, na który powołuje się skarżący nie ma w ogóle zastosowania w tym przypadku, dotyczy on bowiem jedynie już nominowanych przed dniem wejścia w życie ustawy komorników. Podkreślić w tym miejscu należy, że przepisy Rozdziału 13 "Przepisy przejściowe i końcowe" ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji odnoszą się jedynie do:

- 1) praktykantów komorniczych, którzy złożyli z wynikiem pozytywnym egzamin komorniczy przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie spełniają wymagań określonych w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy (art. 100 - z którego skarżący skorzystał),
- 2) osób, które rozpoczęły praktykę komorniczą przed dniem wejścia w życie ustawy, a nie spełniają wymagań określonych w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy (art. 101),
- 3) komorników, którzy w dniu powołania na stanowisko komornicze nie ukończyli 35 roku życia i nie spełniają wymagań określonych w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy.

W tym ostatnim przypadku przepisy przejściowe regulują sytuację już powołanych komorników, przed dniem

wejścia w życie ustawy. Na tych komorników został nałożony obowiązek uzupełnienia kwalifikacji wymaganych w art. 10 ust. 1 pkt 3 w ciągu 10 lat od dnia wejścia w życie ustawy.

W świetle powyższego nie można podzielić stanowiska skarżącego, iż nabył on uprawnienia do ubiegania się o stanowisko komornika w warunkach określonych w art. 102 ustawy.

Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1998 r. sygn. akt II SA 634/98 wyraził pogląd, "iż jedynie powołany w trybie art. 32 cytowanej ustawy asesor komorniczy, w przeciwieństwie do asesora powołanego w trybie art. 100, ma prawo ubiegać się o stanowisko komornika sądowego w razie powstania wakatu".

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie orzekającym w niniejszej sprawie w pełni podziela powyższy pogląd. Zadaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego jest kontrola zaskarżonych decyzji pod względem zgodności z przepisami prawa. W ocenie Sądu zaskarżona decyzja prawa nie narusza i dlatego też z mocy art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz.U. Nr 74, poz. 368 ze zm.) orzeczono jak w sentencji.